

Sygn. akt V KK 139/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 20 czerwca 2013 r.
sprawy **M. K.**
skazanego z art. 158 § 1 k.k. i in.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w J.
z dnia 23 listopada 2012 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w J.
z dnia 19 lipca 2012 r.

postanowił:

- 1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 19 lipca 2012 roku, oskarżony M. K. został uznany winnym popełnienia przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i w zw. z art. 57a § 1 k.k. wymierzono mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto, na podstawie art. 57a § 2 k.k. orzeczono od oskarżonego nawiązki: na rzecz M. K. i R. K. w kwotach po 250 zł oraz na rzecz Ł. M. w kwocie 500 zł. Wyrok Sądu Rejonowego zawiera także rozstrzygnięcie co do dowodu rzeczowego.

Apelację od tego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego M. K. stawiając zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych, obraży przepisów postępowania tzn. art.

170 § 1 k.p.k. oraz naruszenia prawa do obrony oskarżonego. Wniósł o uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 23 listopada 2012 roku, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację obrońcy oskarżonego za oczywiście bezzasadną.

Kasację od powyższego wyroku złożył obrońca skazanego zarzucając rażące naruszenie art. 377 § 3 k.p.k. przez niewłaściwe zastosowanie i zupełne pominięcie przez Sąd II instancji zbadania i oceny, czy spełniona została jedna z przesłanek tego przepisu, mianowicie czy niestawianie się na rozprawie oskarżonego M. K. było „bez usprawiedliwienia” – które to naruszenie mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku i doprowadziło do pozbawienia oskarżonego prawa do obrony oraz do rozpoznania sprawy podczas nieobecności oskarżonego, którego obecność była obowiązkowa. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy właściwemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzuty kasacji są oczywiście bezzasadne, zatem należało oddalić złożony w sprawie nadzwyczajny środek zaskarżenia w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Przed wszystkim zauważyć należy, iż lektura złożonych w ramach niniejszej sprawy apelacji oraz kasacji obrońcy skazanego pozwala stwierdzić, że nadzwyczajny środek zaskarżenia stanowi powielenie zarzutów apelacji skarżącego, które to zarzuty zostały już poddane należytej kontroli sądowej w ramach postępowania w drugiej instancji. Stąd też zarzut kasacji skarżącego uznać trzeba za prawnie niedopuszczalny zabieg usiłowania ponownego spowodowania kontroli odwoławczej orzeczenia Sądu I instancji.

Wskazać jednocześnie należy, iż zastosowanie przepisu art. 377 § 3 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a więc może znaleźć zastosowanie tylko wówczas, gdy z okoliczności sprawy wynika, że nieobecność oskarżonego na rozprawie ani nie ograniczy jego prawa do obrony, ani w inny sposób nie wpłynie ujemnie na

prawidłowość wyrokowania. Sąd Rejonowy procedując w niniejszej sprawie skorzystał z przewidzianej w powołanym art. 377 § 3 k.p.k. możliwości prowadzenia rozprawy pod nieobecność oskarżonego nie naruszając jednocześnie dyspozycji tego przepisu. Oskarżony M. K. był bowiem prawidłowo wzywany na każdy termin rozprawy, a jego obrońca złożył w dniu 7 lutego 2012 roku oświadczenie, że oskarżony nie będzie brał udziału w rozprawie, a wniosek o dokonanie okazania zamierza złożyć w razie wydania niekorzystnego dla oskarżonego wyroku w I instancji (*k. 168v*). Jak zaś trafnie wskazuje zarówno Sąd Okręgowy w pisemnych motywach wyroku, jak i Prokurator Okręgowy w odpowiedzi na kasację, to oskarżony i jego obrońca wybrali ustaloną w powyższy sposób taktykę obrony i to jedynie ich wolą była rezygnacja oskarżonego z uczestnictwa w niektórych czynnościach procesowych. To zaś sprawia, że Sąd *a quo* był w pełni uprawniony do prowadzenia rozprawy pod nieobecność oskarżonego, zgodnie z dyspozycją art. 377 § 3 k.p.k.

Dlatego też, ponieważ zarzut kasacji pozostaje bezzasadny w stopniu oczywistym, należało oddalić złożony przez obrońcę skazanego nadzwyczajny środek zaskarżenia w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k., obciążając skazanego obowiązkiem ich uiszczenia.